

yderligere redskaber hr. Frank Dahlgaard efterlyser, vi herinde fra skulle stille til rådighed i den forbindelse.

Jeg mener også, at kommunerne selvfølgelig må ofre de penge, det koster, for det er jo ikke nogen billig løsning, hr. Frank Dahlgaard åbenbart vil have. En yderligere udskillelse er jo en dyrere løsning, og jeg tror slet ikke, den er bedre, tværtimod. Jeg ved ikke, i hvor stor udstrækning det bruges, men det kan vi få lejlighed til at få et indblik i, når vi får en nærmere undersøgelse, således som undervisningsministeren har bebudet.

Hr. Frank Dahlgaard vil altså have nogle flere ud af klassen. Jeg vil tro, at når det ikke sker i så stort omfang, er det, fordi skolerne anvender den metode, som jeg vil anse for at være den fornuftigste: den pædagogiske vej. Det er den rigtige fremgangsmåde. Der er ingen patentløsninger på dette felt – heller ikke den patentløsning at udskille eleverne. Jeg synes, vi skal arbejde for, at vores folkeskole er for alle elever, og jeg håber, at hr. Frank Dahlgaard er enig i dette.

De, der så eventuelt måtte blive udskilt, hvad med dem? De skulle også gerne have en mulighed for at være i det samfund, komme ind i det samvær og være med i det fællesskab, for jo flere vi udskiller, jo flere får vi også til at være udskilt fra samfundet i øvrigt, måske i resten af deres liv, og det er ikke en rimelig måde.

Hr. Frank Dahlgaard mener, at der i dag er flere elever, der er trætte af at gå i skole. Jeg tror nok, at hr. Frank Dahlgaard også nævnte lærerne. Men jeg er ikke sikker på, at hr. Frank Dahlgaards skole, som vi fik kendskab til, da vi lavede den nye skoleordning, vil give flere lykkelige elever, tværtimod. Jeg synes, at den folkeskolelov, vi har lavet, giver nogle muligheder med en bredere vifte af metoder og undervisningsformer, som måske bedre kan anvendes over for de elever, som har svært ved det rent boglige og den direkte undervisning fra lærer til elev, hvor de ellers bare kan sidde og høre efter.

Der er ingen tvivl om, at børnene i dag er mere urolige og har sværere ved at koncentrere sig, og årsagen til den situation skal jo søges andre steder end hos børnene og i skolen. Den almindelige travlhed og det almindelige jag i samfundet og i familierne præger jo os alle sammen og præger selvfølgelig også børnene, og derfor er livet i skolen anderledes i dag, end det var for 10-20-30 år siden, men det løses jo ikke ved, at vi begynder at udskille nogle elever.

Mange af de problemer, der findes, er jo også socialt betingede, bl.a. fordi der undertiden er omsorgssvigt over for børnene.

Det er også et spørgsmål om mere tid til børnene, og derfor har vi i Socialdemokratiet været meget tilfredse med forældreorloven, så forældrene kan få mere tid sammen med deres børn, men dér savner jeg fuldstændig De Konservatives opbakning, for det er jo sådan nogle steder, vi skal gribe ind og støtte også inden for det sociale område. Problemerne løses jo ikke med den patentløsning, hvor man blot udskiller eleverne. Vi må gå ind og se på, hvad det er, der skaber vilkårene, og så tage fat der i stedet for alene at se på den ene metode, som hr. Frank Dahlgaard er så optaget af.

Så har hr. Frank Dahlgaard for øvrigt også foreslået en løsning mere, nemlig at vi laver en kampagne, så det står stjerneklart for forældrene – jeg tror, det var ordvalget – at det er deres ansvar at opdrage deres børn. Jamen det behøver vi ikke, for undersøgelser viser, at det er forældrene klar over og har accepteret – og heldigvis for det. Der er ingen tvivl om, at opdragelse af børn er forældrenes ansvar, men skolen kan jo ikke frasige sig et medansvar for den tid, hvor børnene er i skolen. Det er klart, og det håber jeg da vi er enige om.

Den opfattelse, som hr. Frank Dahlgaard har, mener jeg er forkert, og derfor er det overflødigt med sådan en kampagne. De allerfleste forældre kender deres ansvar, men det er jo ikke sikkert, at børnene derfor opfører sig, som skolen og forældrene gerne vil have; der kan jo være et stort skridt fra en ansvarserkendelse og så til, at tingene former sig. Det er jo ikke løst med blot at lave sådan en kampagne, hvorefter vi tror, at alt er så godt.

Men uanset hvad der er årsag til, at børnene ikke altid tilpasser sig eller kan tilpasse sig den undervisning eller den skoleform, vi har, så mener jeg ikke, at vi skal behandle børnene ved at udskille dem. De må have ret til at være med i fællesskabet, og det må være skolens og vores opgave at tilrettelægge tingene bedst muligt, så vi kan fastholde, at det er en folkeskole, vi har, dvs. en skole for alle.

Jeg vil herfra være meget forsigtig med at rådgive pædagoger og lærere, for det er dem, der er de fagligt kompetente på området. Skulle jeg nævne en enkelt ting, så kunne det måske være hensigtsmæssigt at sætte ind omkring skolestart; det kunne da overvejes.